

[Morten Lango.]

Men det er nu ikke sikkert, at det helt passer det radikale venstre på længere sigt; jeg håber, det vil besinde sig, ikke mindst håber jeg det, fordi det radikale venstre i den samling, der er gået, hvad angår udenrigspolitik, og hvad angår sikkerhedspolitik, har taget mange og udmærkede initiativer, som vi har kunnet være enige med dette parti i. Mange af disse initiativer håber jeg i den kommende samling må få indflydelse på den politik, som bliver den vedtagne politik i folketinget, og som bliver regeringens. Jeg tror, der er vigtige impulser i initiativer, vi har taget, og som det radikale venstre har taget på en række af disse områder.

Det er da naturligvis ganske klart, at venstre og konservative gør, hvad de kan for at splitte det flertal, som har proklameret sig. Det er forståeligt, at man følger spillets regler, og det kan vi naturligvis ikke beklage os over. Men vi må advare de folk, der prøver på at gøre dette, mod at gøre sig forestillinger, som ved en nøgtern vurdering af deres indhold må bedømmes som særdeles uholdbare.

Det var hr. Poul Hartling, som havde den opfattelse, at socialdemokratiet og vi i virkeligheden kun havde en eller anden ædel opgave i retning af at æde hinaden op, og hr. Poul Møller mente, at det var et af disse moderne psykologiske had-kærlighed forhold. Ja, man kan jo altid tale om den slags fine psykologiske begreber. Jeg har nu den opfattelse, at socialdemokratiet og vi har meget betydelige interesser i at få gennemført en række politiske fremskridt; det bliver til fælles fornøjelse og fælles glæde, og det er ikke det, man plejer at kalde had-kærlighed. Derfor tror jeg nok, at hr. Poul Hartlings vurdering er en lille bitte smule forenklet.

I virkeligheden har det for mig været ganske interessant at se, hvor langt vi har kunnet komme i en række fælles forhandlinger. Jeg kunne sådan set have ønsket, at hr. Poul Hartling havde overværet nogle af de møder, vi har haft i det så stærkt udskregne røde kabinet. Det er et af dette lands mest fredelige forsamlings. Vi prøver på at lave et stykke konstruktivt politisk arbejde, og det er naturligvis begrænset, hvad man kan nå på ét år; men foreløbig synes jeg, at vi på en række punkter har

været i stand til at diskutere os frem til enighed om ting, som vi mener skulle betyde fremskridt for den danske befolkning, og jeg håber, at et sådant samarbejde vil udbygges i den kommende tid. Der er opgaver nok, der skal tages op.

Det folketingsår, vi er ved at slutte, er som nævnt det første, hvor socialdemokratiet som regeringsparti har måttet hente den væsentligste støtte til løsningen af en lang række vigtige problemer hos socialistisk folkeparti, og det var ganske klart allerede i statsministerens åbningstale, at han lagde op til en sådan politik. Den første etape afsluttes nu, og jeg vil i denne anledning gerne bemærke noget om samarbejdets grundlag.

Det har været nævnt, at der var oprettet en protokol for forhandlingerne imellem socialdemokratiet og os, og statsministeren har nævnt, at denne protokol naturligvis ikke var noget bindende dokument. Det ligger i selve sagens natur, at denne protokol indeholder en række punkter, som vi ikke kunne blive enige om; at den aldrig blev undertegnet, er velkendt, og derfor er den naturligvis ikke noget bindende dokument. Men hvis man har bemærket sig statsministerens åbningstale, som har været det grundlæggende „dokument“ for hele det arbejde, vi har gennemført i dette folketingsår, vil man kunne konstatere, at netop denne åbningstale og den meget omtalte protokol havde en lang række punkter tilfælles, og når to partier bliver enige om en række punkter, er det naturligvis ikke sådan, at hvis der er nogle andre, de ikke er enige om, er resten dermed bortvejret. Der er i vore fælles forhandlinger lagt en række fælles linjer, som vi kan gå videre med, og en række af disse linjer har da også givet sig udtryk i den folketingsamling, der nu er ved at afsluttes. Jeg tror nok, man skal tage disse formuleringer ganske alvorligt. Der er flere punkter tilbage endnu, som vi mener kan danne grundlag for arbejdet i den kommende tid.

Der er naturligvis især grund til at nævne den samling, vi nu er ved at afslutte, for den ganske gennemgribende omordning af vort skattesystem, som vi her for alvor har påbegyndt. Det er kun en ganske enkelt af lovene herom, der er trådt i kraft på nuværende tidspunkt. De fleste af dem er på